

ਪੰਜਾਬੀਭਾਸ਼ਾ (ਜਾਣ-ਪਛਾਣ), (ਨਿਕਾਸ-ਵਿਕਾਸ)

ਭਾਸ਼ਾ- ਭਾਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਲਿਖ ਜਾਂ ਬੋਲ ਕੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਲਿਖ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਲਿਖਤੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਕਰਣਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੋਲ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮਬੋਲ-ਚਾਲਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਕਰਣਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ- ਪੰਜਾਬੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀ ਮਾਤ-ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਭਾਸ਼ਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਰਜਾ ਹਾਸਲ ਹੈ। “ਪੰਜਾਬ” ਪੰਜ+ਆਬ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਪੰਜ+ਆਬ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪੰਜ ਦਰਿਆਵਾਂ (ਸਤਲੁਜ, ਬਿਆਸ, ਰਾਵੀ, ਚਨਾਬ, ਜਿਹਲਮ) ਪੰਜ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ। ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵੀ ਬੋਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮਾਤ-ਭਾਸ਼ਾ ਪੰਜਾਬੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਨਿਕਾਸ ਤੇ ਵਿਕਾਸ- ਹਰਬੋਲੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਅਨੇਕਾਂ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਕੇ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਜੋਕਾ ਰੂਪ ਅਖਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਲਿਖਣ, ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 456 ਵੇਂ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਕੌਮੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮੁੱਠੀ ਭਰਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਦੇ ਨਿਕਾਸ (ਆਰੰਭ) ਬਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਅਧਾਰ ਪੁਰਾਤਨ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸਨੂੰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿੱਚੋਂ

ਨਿਕਲੀਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸਦਾ ਆਰੰਭ 10ਵੀਂ-12ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

13ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਦੀ ਰਚਨਾ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਗੁਣ ਪੱਖੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। 16-17 ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ, ਸੰਤਾਂ, ਭਗਤਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਰਚਨਾ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਕਦਮ ਪੁੱਟਦੀ ਹੈ। 18 ਵੀਂ ਅਤੇ 19ਵੀਂ ਸਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਕਿੱਸਾ-ਕਾਵਿ, ਵੀਰ-ਕਾਵਿ, ਸੂਫੀ ਕਾਵਿ ਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਬੁੱਲੇ ਸ਼ਾਹ, ਵਾਰਿਸ, ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ ਆਦਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਹਨ।

1947 ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬੀ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਨਵੰਬਰ 1966 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ 'ਨਾਭਾ' ਦੁਆਰਾ ਰਚਿਤ 'ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼' ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਰਮਿਆਨ ਨਾਵਲ, ਕਹਾਣੀ, ਨਾਟਕ, ਕਵਿਤਾ, ਵਾਰਤਕ ਆਦਿ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਰਚਨਾ ਹੋਈ। ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 'ਕਪੂਰ', ਅਣਖੀ, ਪਾਤਰ, ਗਾਰਗੀ, ਸੇਖੋਂ, ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਆਦਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲੇਖਕ ਹਨ।

2000 ਤੋਂ ਨਵੀਨ ਕਾਲ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾਰੂਪਕਾਫੀ ਬਦਲ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਕੰਪਿਊਟਰ, ਟੀ.ਵੀ., ਸਿਨੇਮਾ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਕਰਕੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਸ਼ਬਦ, ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਅਖਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਬਹੁਤ ਛਪਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਗੰਭੀਰ ਪਾਠਕ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੇਖਕ ਵੱਧ ਹਨ, ਪਾਠਕ ਘੱਟ ਹਨ। ਗੁਣ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਵੀ ਆ ਗਏ ਹਨ ਅਪਰੇਟਿੰਗ ਸਿਸਟਮ 'ਵਿੰਡੋ' ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ

ਰੂਪ'ਖਿੜਕੀਆਂ' ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲਛਪਾਈਦਾਕੰਮ ਸੁਖਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲਕੰਮਵਧੀਆਂ ਜਲਦੀਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਲੇਖਕ ਸਿੱਧਾ ਕੰਮਪਿਉਟਰ ਤੇ ਹੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ।